

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 363/05
19.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Svjetlanom Nikolić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz čl.245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbama branioca optuženog AA, advokata AB i optuženog BB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Leskovcu K. 45/04 od 30.11.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu čl.375. ZKP, dana 19.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branioca optuženog AA i optuženog BB i presuda Okružnog suda u Leskovcu K.45/04 od 30.11.2004. godine u odnosu na ove optužene POTVRĐUJE.

U ostalom delu presuda ostaje neizmenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Leskovcu K. 45/04 od 30.11.2004. godine oglašeni su krivim: pod tačkom 1. optuženi AA, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz čl.245. stav 1. OKZ i tačkom 2. optuženi VV, BB i GG, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz čl.245. stav 1. OKZ, pa su svi optuženi, AA, VV, BB i GG osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po 1 - jedne godine; optuženi su obavezani da naknade sudu troškove krivičnog postupka i to optuženi BB iznos od 23.400,00 dinara i optuženi GG iznos od 30.100,00 dinara, kao i da plate sudu na ime paušala svaki od optuženih iznose od po 3.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja; prema optuženima je na osnovu čl.69. OKZ u vezi čl.245. stav 5. OKZ predmet izvršenja krivičnog dela opojna droga cannabis sativa iz familije cannabinaceae oduzeta i to od optuženog VV količina od 22.94 grama, od optuženog BB količina od 4.28 grama, od optuženog GG količina od 1.21 gram i od optuženog AA seme od pomenute biljke u količini od 0.395 grama.

Protiv navedene presude izjavili su žalbe:

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, s predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje; žalbom je zahtevano da o sednici veća drugostepenog sudu budu obavešteni optuženi i branilac;

- optuženi BB zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s predlogom da se presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da se preinači tako što će se ovaj optuženi osloboditi krivične odgovornosti.

Republički javni tužilac je podneskom Ktž. 493/05 od 15.03.2005. godine predložio da se odbiju kao neosnovane žalbe branioca optuženog AA i optuženog BB a presuda Okružnog suda u Leskovcu K.45/04 od 30.11.2004. godine

potvrđi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu čl.375. ZKP u odsustvu uredno obavještenih zamenika Republičkog javnog tužioca i optuženog AA, te njegovog branioca advokata AB, koji je sud obavestio da je poziv primio uredno, ali da sednici veća neće prisustvovati, pa su razmotreni svi spisi predmeta zajedno sa pobijanom presudom i po oceni navoda žalbe sud je našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl.380. stav 1. tač.1. i 2. ZKP).

Žalbom branioca optuženog AA prvostepena presuda se pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.368. stav 1. tač.11. ZKP i čl.368. stav 2. ZKP, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Pri tome se ističe da se protivrečnost presude ogleda u paušalnoj oceni dokaza i neistinitoj interpretaciji istih. Ovo stoga što je optuženi prilikom saslušanja u SUP-u bio zlostavljan, prema njemu je primenjivana sila, pretnja, obmana i iznuda, da bi se došlo do njegovog priznanja, te nisu primenjene odredbe čl.18. stav 2. i čl.89. stav 8. ZKP kojima je propisano da se sudska odluka ne može zasnivati na dokazima koji su sami po sebi ili prema načinu pribavljanja u suprotnosti sa odredbama ZKP, Ustava i međunarodnog prava, zbog čega je zapisnik o ispitivanju optuženog sačinjen u SUP-u morao biti izdvojen. Suština pomenutih povreda, po braniocu, odrazila se na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje jer sud prihvata iskaz optuženog AA dat u predkrivičnom postupku, kada je prema njemu bila primenjena sila. Međutim, i u istrazi i na glavnom pretresu optuženi AA ističe da nije prodao optuženom VV opojnu drogu, već da mu je dao 50,00 dinara kako bi platio autobusku kartu od Leskovca do __, pa se po žalbi suprotna odbrana optuženog VV o tome da je on od AA kupio drogu pokazuje neubedljivom i neprihvatljivom.

Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi branioca optuženog AA neosnovani.

Pravilno je prvostepeni sud poklonio veru odbrani optuženog AA koju je dao na zapisniku o saslušanju tada osumnjičenog Ku.22/04 od 09.06.2004. godine, sačinjenom saglasno odredbama ZKP uz upozorenje o pravu angažovanja i prisustva branioca, koga je optuženi i angažovao (po punomoćju u spisima) i koji branilac je sve vreme bio prisutan, a na zapisniku nisu stavljan primedbe (strana 13. stav poslednji, nastavljeno na strani 14. obrazloženja presude), pa je očigledno da prema optuženom nije bila primenjena sila ili pretnja, niti je njegov iskaz sa tih razloga iznuđen. Zato se ne može govoriti o povredi odredaba ZKP na koje ukazuje žalba, niti o nemogućnosti korišćenja pomenutog zapisnika kao dokaza u postupku.

Dalje, iskaz optuženog VV o tome da mu je optuženi AA navedenu količinu droge - marihuane prodao koju je on od svog novca kupio i za istu mu platio 1.500,00 dinara - jasan je i nedvosmislen, te je ostao nepromenjen i u postupku njegovog suočenja sa optuženim AA, o čemu su dati valjani razlozi na strani 11. stav poslednji nastavljeno na strani 12., koje prihvata i ovaj sud. Zato je neosnovana izmenjena odbrana optuženog AA data u istražnom postupku i na glavnom pretresu, kojom navodi da je drogu poklonio VV bez naknade, i da mu je čak dao novac za prevoz.

Po žalbi optuženog BB, bitna povreda odredaba krivičnog postupka sastoji se u protivrečnosti izreke presude kojom se ovom optuženom stavlja na teret da je kritičnom prilikom kod sebe imao deset cigareta "džoint", da je nakon toga dve cigarete dao optuženom GG, što znači da mu je ostalo osam ovakvih cigareta, da bi se na kraju izreke navelo da je on kod sebe posedovao 4,28 grama opojne droge marihuane, koja je od njega i oduzeta, pa da se sa sigurnošću ne zna o kojoj se zapravo količini droge radi. S tim u vezi i činjenično stanje je po žalbi pogrešno utvrđeno, kao i pravna kvalifikacija dela, jer je pomenuta količina droge neznatna, pa je delo malog značaja, posledica je odsutna, što isključuje postojanje krivičnog dela. I na kraju, u postupku je povređeno i pravo na odbranu optuženog, jer pred sudom nije ispitan krunski svedok DD, pa je na taj način po žalbi optuženom uskraćena mogućnost da svedoku postavlja pitanje i traži objašnjenja o tome po kojoj ceni mu je nuđena prodaja droge "džointa" od strane optuženog GG.

Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi optuženog BB neosnovani.

Ne može se govoriti o protivrečnosti presude jer je navedena količina droge marihuane sadržana u broju cigareta "džointa". Kako je u pitanju opojna droga marihuana, koja ugrožava zdravlje ljudi i dovodi do teških zdravstvenih i

socijalnih problema, to se bez obzira na količinu i vrstu droge ne može govoriti o neznatnoj društvenoj opasnosti i odsutnosti štetnih posledica, koje u smislu čl.8. stav 2. OKZ isključuju postojanje krivičnog dela u pitanju, kako se to neosnovano žalbom optuženog BB želi prikazati. Imajući u vidu da je na glavnom pretresu na saglasan predlog svih stranaka, dakle i optuženog BB, pročitani iskaz svedoka DD sa zapisnika o njegovom saslušanju kod istražnog sudije u predmetu Ki.34/04 od 14.07.2004. godine, ne može se govoriti o povredi prava na odbranu optuženog BB, zato što pomenuti svedok nije saslušan na glavnom pretresu niti bi saslušanje istog na okolnosti predložene u žalbi bile od uticaja na donošenje pravilne i zakonite odluke.

Prema tome, činjenično stanje - kako u pogledu činjenica koje čine obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koje se tiču psihičkog odnosa optuženih AA i BB prema učinjenom delu, pravilno je i potpuno utvrđeno, a kvalifikacijom dela po čl.245. stav 1. OKZ i krivični zakon je pravilno primenjen, o čemu su u pobijanoj presudi dati valjani razlozi na strani 17. stav poslednji i strani 18. obrazloženja koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Zato se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog AA o tome da nisu dokazani svi elementi bića krivičnog dela za koje je ovaj optuženi oglašen krivim, kao i oni navedeni u žalbi optuženog BB o nepostojanju krivičnog dela u smislu odredbe čl.8. stav 2. OKZ - pokazuju neosnovanim.

Ispitujući odluku o kazni, Vrhovni sud nalazi da su žalbe optuženog BB i branioca optuženog AA i u ovom delu neosnovane.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti od značaja za odmeravanje kazni optuženima AA i BB. Dat je odgovarajući značaj utvrđenim olakšavajućim i osobito olakšavajućim okolnostima (optuženi nisu osuđivani, neoženjeni su, radi se o mlađim licima, a cenjene su i njihove lične i porodične prilike). Stoga su odmerene kazne optuženima AA i BB srazmerne stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i krivične odgovornosti i nužne za ostvarivanje u zakonu propisane svrhe kažnjavanja - čl.33. KZ SRJ.

Odluka o izrečenim merama bezbednosti oduzimanja predmeta od optuženih AA i BB, zasniva se na pravilnoj primeni odredbe čl.69. OKZ u vezi čl.245. stav 5. istog zakona, pa se zakonitost i pravilnost izricanja istih ni žalbama pomenutih optuženih ne dovodi u sumnju.

Kako u odnosu na optužene VV i GG nije bilo žalbi ovlašćenih lica, to je prvostepena presuda u odnosu na pomenute optužene ostala nepromenjena.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu čl.388. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Svjetlana Nikolić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

sd